

DELTAPAD

NEDERLAND

DEELNEMERS

Fons Bessemans, 63 jaar en de oudste van onze groep. Rentenier sedert ettelijke jaren. Is woonachtig in Polderstad (is ergens in het Antwerpse aan de rand van 't stad). Was vroeger boekhouder in een "Vereniging Zonder Winst". Zijn taak bestond er in dat er nooit winst gemaakt werd. Vandaar zijn variabel loon (lees; alle winst was voor hem).

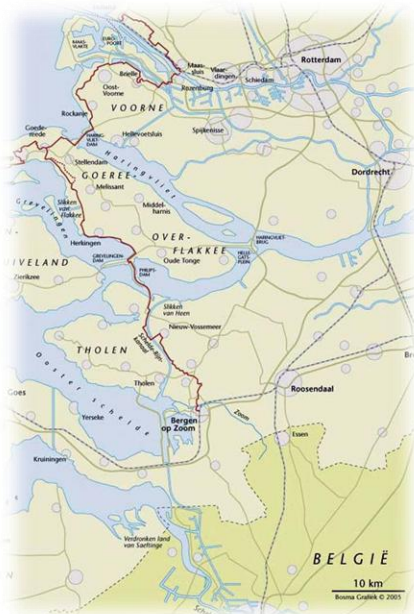
Swa Saenen, 59 jaar. Ook rentenier. Heeft vroeger nog gewerkt als fotograaf voor de krant "De Standard". Heeft ook het faillissement meegemaakt van deze krant. Kwade tongen beweren (de Fons en de Staf) dat dit faillissement grotendeels de schuld was van de Swa. Hij had de grootste pree en werkte het minste. Hij nam ook steevast twee douches per dag, tijdens de uren en op kosten van het bedrijf. Is de overbuur van de Fons en kennen elkaar al 27 jaar.

Staf Van Gorp, 56 jaar en bijna op pensioen. Zal 42 jaar gewerkt hebben als auto mechanicus. Woont ook in Antwerpen. Heeft de Fons en de Swa kunnen overhalen om eens mee te gaan. 't Zal niet moeilijk zijn heeft hij gezegd. 't Is in Holland en daar is het allemaal plat. Over afstanden had hij niet gesproken. Kent de Swa en de Fons al 5 jaar.

Ludwig D'Haese, de auteur van dit verhaal. 52 jaar en de jongste van de bende. Maar ook de knapste en de intelligentste. Kent de Fons en de Swa enkel van horen zeggen. Moet nog ettelijke jaren werken om die mannen van hierboven hun pensioen te kunnen betalen. Is woonachtig in het Vlaams Brabantse Merchtem.

Het Deltapad gaat van Hoek van Holland tot Bergen op Zoom en is 139 km lang. Het Deltapad maakt deel uit van de Europese wandelweg E2 welke 4.800 lang is. De E2 begint in het zuiden van Schotland tot het zuiden van Engeland. In Nederland is er aansluiting aan het Deltapad en in Bergen op Zoom sluit de E2 aan op de GR 5 welke tot Nice gaat. Staf en Ludwig zijn bezig aan de GR5 en samen hebben we, met inbegrip van het Deltapad, nu 1.269 km van de E2 afgelegd.

Donderdag 16 oktober 2008

In de late namiddag brengt Staf ons tot aan de jeugdherberg in Bergen op Zoom. Vandaar sporen we verder met de trein tot Hoek van Holland. De duisternis begint reeds te vallen als we daar aankomen. We brengen de nacht door in een trekkershut op de camping "Hoek van Holland".

We maken ons klaar om te vertrekken

Swa heeft een flesje Hasseltse Jenever mee om ons op te warmen

Als de fles half leeg is begint Staf een liedje te zingen van Eddy Wally

De toestand van Staf na het liedje en na het ledigen van de fles

De Fons is er al even slecht aan toe

Hoe meer de jenever in de fles zakt hoe straffer de verhalen worden. Er wordt veel gesproken over de Mont Blanc, die Staf en Ludwig volgend jaar hopen te beklimmen en over de Matchu Pichu (Peru) die Swa volgend jaar wil gaan beklimmen. Fons doet niet mee aan de grote verhalen. Hij luistert er alleen maar naar en knikt steeds bevestigend. Gelukkig ben ik geen jeneverdrinker en is er toch één iemand die het hoofd koel houdt.

Vrijdag 17 oktober 2008

- Van : Hoek van Holland
- Naar : Brielle
- Afstand : 34 km
- Duur : 8 stapuren

Als we opstaan is het nog wat bewolkt doch af en toe laat de zon zich toch al eens zien. Na het opruimen en opkuisen van de trekkershut vertrekken we met volle moed en gaan we naar het begin van het Deltapad voor het echte werk.

Zwammen op een afgezaagde boomstam

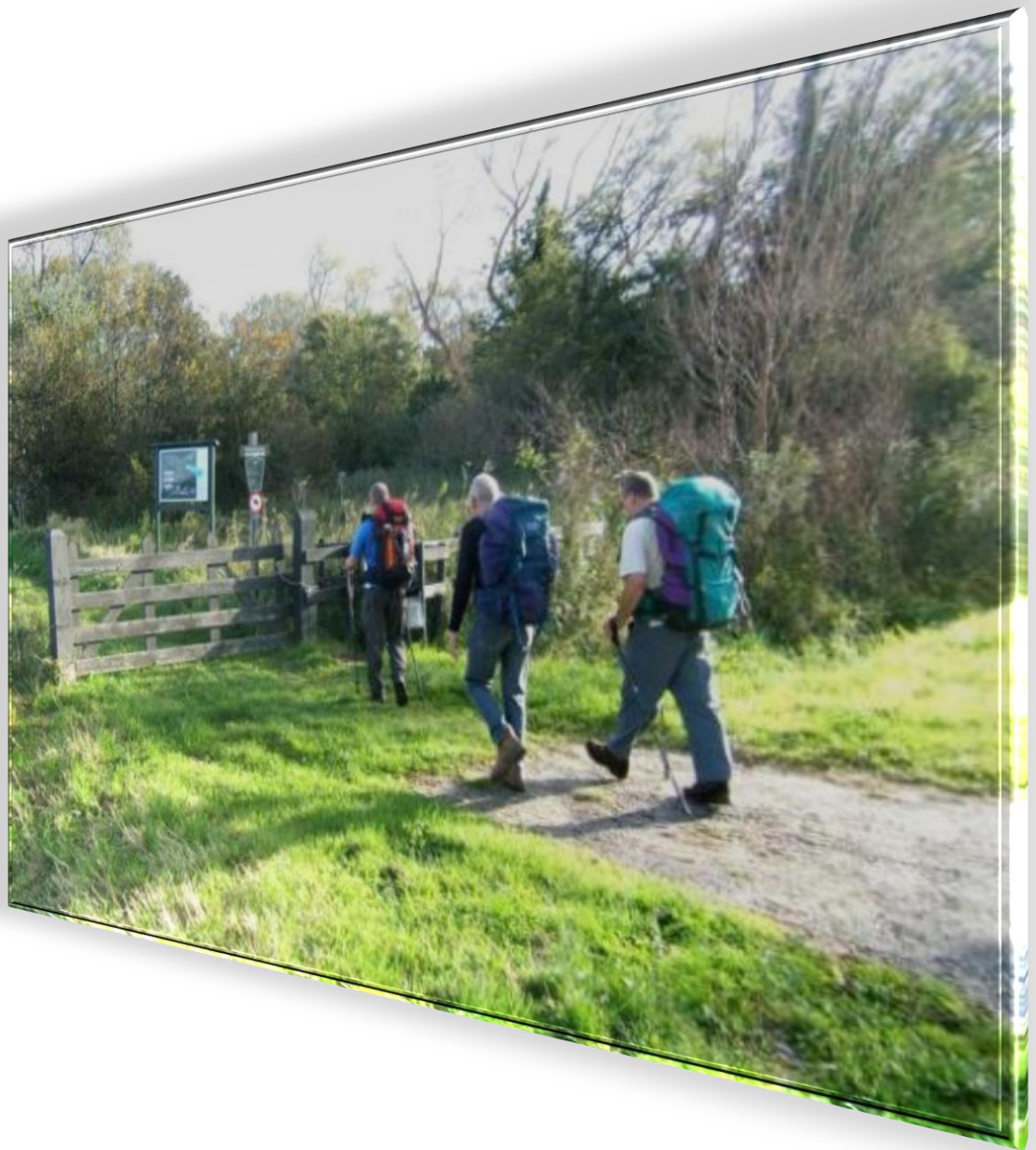
We passeren een mooie tuin met houten alifanten

Het is een wat anders dan altijd die tuinkabouters

Heel wat Nederlanders hun achtertuin ligt aan het water. Zij hebben dan meestal ook een bootje.

De Deltawerken zijn er gekomen na de watersnoodramp in 1953. Men heeft maar liefst 40 jaar werk gehad om het gehele plan af te maken. Negen dammen, een zogeheten spuikanaal en drie stormvloedkeringen werden aangelegd. De werken werden in 1997 afgewerkt met de Maeslantkering.

De dijken hebben een minimale hoogte van 7,65 meter zodat zij bestand zijn tegen extreem hoge waterstanden en stormvloeden zoals die van 1953. De kans op overstroming zou daarmee uitkomen op één keer in de 4.000 jaar voor het deltagebied en het noorden en één keer in de 10.000 jaar voor de Randstad. Ze zitten dus nog een tijdje op het droge tenzij die ene keer in het begin van die 4.000 jaar of 10.000 jaar valt.

Er zijn blijkbaar kabouters in de buurt.

Small

Medium

Large

Extra large

Een echte straaljager in een achtertuintje

Een drijvende serre wordt gebruikt als bootgarage

We passeren heel wat serres met af en toe wat exotische dieren ervoor zoals hier enkele lama's.

De reiger op het eilandje is een echte.

Zie eens hoe vlot de renteniers de hindernis (nog kunnen) nemen

Staf is een dierenvriend maar ze mogen niet in zijn weg lopen

Terwijl wij profiteren van het leven zijn er ook nog mensen die werken. Deze mensen nemen, met een soort tang, vier bloempotten tegelijk zonder zich te bukken. Vervolgens zetten ze de potten op een lopende band.

Als Staf een mooie auto of vrouw ziet is hij verloren. In dit geval heeft hij een mooie auto gezien.

In Maassluis dienen we de overzetboot te nemen naar Rozenburg. Om de 20 minuten is er een overzet.

We hebben onderweg een fles wijn gekocht. Staf, die dacht een kurkentrekker mee te hebben, kan de kurkentrekker niet vinden. Fons maakt zich dik tegenover Staf omdat we nu met een volle fles wijn blijven zitten. De Swa pinkt een traantje weg omdat zijn twee vrienden het met elkaar aan de stok hebben. Ik stond er bij en keek er naar. We zijn dan maar in de kantine iets gaan drinken.

We overnachten in Brielle op de camping "Krabbeplaat" in een trekkershut. We hebben geluk want het is de laatste dag dat de trekkershutten op deze camping kunnen afgehuurd worden.

Beide overburen gaan samen, hand in hand, naar de douche. Staf wast zich niet. Als ge niet gewerkt hebt ben je niet vuil zegt hij.

Zaterdag 18 oktober 2008

- Van : Brielle
- Naar : Ouddorp
- Afstand : 40 km
- Duur : 8 stapuren

Het Brielse meer

Oorspronkelijk maakte het Brielse meer als mondingsgebied van de Maas deel uit van de Nederlandse rivierendelta. Tot 1700 was dit water zelfs een belangrijke vaarverbinding van en naar Rotterdam. Daarna trad verzanding op en slibde de monding dicht. In 1950 werd het water voorgoed afgedamd en ingericht als groot recreatiegebied met veel jachthavens en langs de oevers ruime stranden. Men kan er zwemmen en vissen.

Zowel Staf als ikzelf hebben sedert deze middag ondervonden dat de Swa meer en meer achter blijft. Hij zwalpt ook een beetje over de weg en zijn voeten komen nauwelijks van de grond. Wij dienen dan ook regelmatig te wachten.

Fons is wel iets vlugger dan Swa maar aan zijn grimassen te zien heeft ook hij het moeilijk. We zien ook dat Fons zijn armen lager en lager tegen de grond hangen en zijn blik meestal naar zijn voeten is gericht. We hebben niet de indruk dat ze nog genieten van de tocht. We overleggen even en komen al vlug tot het besluit dat we de beide burens zullen voorstellen om morgen een deel van het traject af te leggen met het openbaar vervoer. Morgen is het immers de zwaarste dag. Dan staat er maar liefst 42 km op het programma. Gisteren hadden ze geen problemen maar vermoedelijk was de nacht niet lang genoeg om te recupereren. Het moet ook gezegd; ze zijn niet meer van de jongste en het zijn ook geen echte wandelaars. Het is hun eerste tocht. Ze hebben wel wat getraind vooraf maar blijkbaar niet genoeg. Tijdens een rustpauze maken wij (Staf en ikzelf) van de gelegenheid gebruik om, voorzichtig, aan Fons en Swa voor te stellen of ze morgen niet beter een stukje van het traject zouden doen met het openbaar vervoer. Ze gaan helemaal niet akkoord met dit voorstel. Onderling hadden ze immers al afgesproken dat ze morgen het volledige traject gaan doen met het openbaar vervoer en dat ze er een rustdag gaan van maken. Maar ze staan er wel beiden op dat ze de laatste dag volledig zullen meestappen.

Even keuveln met enkele natuurfotografen die op paddenstoelenjacht zijn

Mooi product van de natuur (de boom op de achtergrond hé)

We komen in een wisselend landschap terecht; nu eens in een bosje en dan eens in een duinenweg.

Je kunt het misschien niet goed zien maar Staf heeft zich verstopt achter deze paal. Natuurlijk heeft hij zijn dikke buik en dik g.. ingetrokken.

Eens hij zijn adem niet meer kan inhouden komt hij te voorschijn

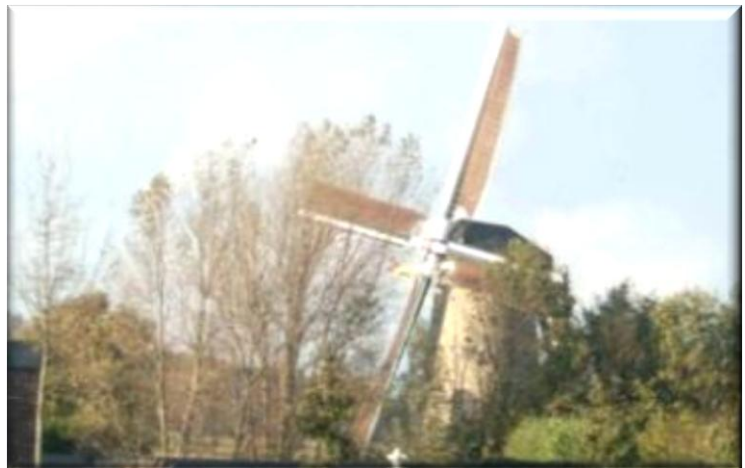

Een eindeloos lang stuk strand. En maar afzien hé mannen

Een konijn op zijn smalst. De Swa, die toch wel wat afweet van geneeskunde, heeft direct een diagnose; natuurlijk overlijden, gestorven aan anorexia!

Een startbaan van watervogels

Staf neemt de zon vast

De laatste rustbank staat in een straat met een passende naam. Het aangezicht van Fons spreekt boekdelen. Hij probeert te lachen maar het lukt hem niet meer. In Goedereede verlaten we het Deltapad en dienen we nog enkele kilometers te gaan tot Ouddorp waar we logeren. Ouddorp is het oudste dorp van het eiland.

Oud joods kerkhof in Ouddorp

Hotel Akerhoek waar we overnachten

Reeds van bij onze aankomst maken we, op het terras, kennis met Gerda en Henk. Een echtpaar uit het Nederlandse Elspeet (ligt in de driehoek Amsterdam – Zwolle en Arnhem). Zij runnen een houthandel en bosexploitatie. Hun specialiteit - vervaardigen en verkopen van tipipalen. Dit zijn palen om indianententen te maken.

Ook zij zijn bezig met het Deltapad te lopen maar dan wel in de andere richting. Op de korte afstanden gaat Gerda mee. Maar als er lange afstanden inzitten gaat Henk alleen op stap. Henk is bezig met de Europese wandelweg E8 te lopen. Dit pad begint in Ierland en gaat verder door Groot-Brittannië – Nederland – Duitsland – Oostenrijk – Slowakije – Polen – Bulgarije en eindigt in Turkije. Dit pad is 4.390 km lang.

Henk loopt meestal alleen is legt 30 à 35 km per dag af. Hij heeft al tevergeefs gezocht naar een wandelmaat maar kan er maar geen vinden. Wij doen hem meteen het voorstel dat hij

maar eens een kijkje moet nemen op de site van onze club en onze wandelverslagen maar eens moet lezen. Indien hij zin heeft kan hij contact opnemen en kan hij aansluiten bij ons. Reeds na enkele dagen ontvang ik een mail van Henk. Hij is al onze reisverslagen aan het verslinden en hoe meer hij er leest hoe meer zin hij krijgt om terug te vertrekken. Meteen wordt de koe bij de horens gevat en wordt er afgesproken voor een vierdaagse in de Belgische Ardennen, volgende maand.

Henk en Gerda

Zondag 19 oktober 2008

- Van : Ouddorp
- Naar : Nieuw-Vossemeer
- Afstand : 42 km
- Duur : 8 u 45'

Als we 's morgens willen vertrekken zien we Gerda in de gelagzaal zitten met een omzwachtelde voet. Zij heeft haar voet verstuikt toen ze van de trap kwam. Naderhand heeft ze me laten weten dat zij haar enkelgewricht heeft gescheurd. Zij is 4 tot 6 weken out. In Ouddorp eindigde dus hun tocht.

In Ouddorp nemen we de bus tot Goedereede. Daar nemen we afscheid van Swa en Fons. Zij nemen het openbaar vervoer naar Nieuw-Vossemeer. Staf en ikzelf vervolgen het Deltapad.

We komen nu in natuurgebied. Af en toe moeten we over een afsluitingstrap. We lopen ook regelmatig door bijna ondoordringbare duindoorn- en meidoornbosjes. Dit zijn veilige broedplaatsen voor zangvogels. Het is een waterrijk duinengebied met moerassen, struwelen, bossen, duinmeren en duinvalleien. Veel bijzondere planten en dieren vinden hier hun toevluchtsoord.

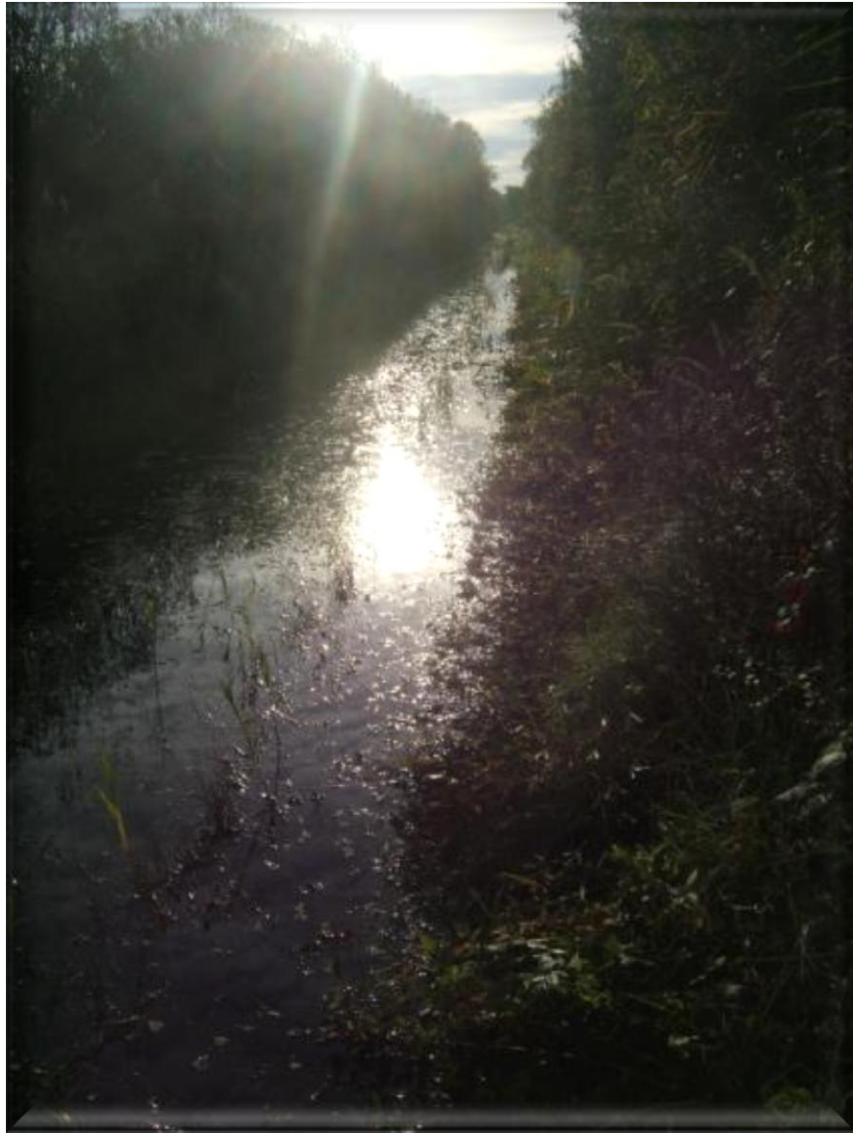
We volgen nu een breed pad van meerdere kilometers lengte. Eens je op het pad bent kun je er niet meer af. Links en rechts zijn er de ondoordringbare bramenbosjes. Je kunt dus ofwel vooruit of ofwel achteruit. In het begin is er gras.

Het gras wordt natter en natter. We moeten steeds aan de rand lopen wat niet makkelijk is met al die bramen. Ook de voeten staan steeds in schuine stand. En het graspad gaat over in een beek.....

Ondanks het oktober is druipt het zweet van mijn gezicht

De zee is nooit ver af

Als de boeren het land omploegen zijn de meeuwen er als de kippen bij

Tijdens onze tocht zien we regelmatig blauwe reigers, lepelaars en grauwe ganzen. Ook aalscholvers zien we in grote getale. In de winter houden de vogels zelfs een wak open. De vochtige oevers zijn begroeid met wilg, elzen, hop en kamperfoelie. De schapenwei heeft een grote variatie aan zeldzame planten zoals orchidee, salomonszegel, ogentroost, parnassia en gentiaan.

Surfer zoekt plank

Vogel zoekt uitweg

Wij doen ons te goed aan “snert” een soort dikke erwtensoep

Staf kust de zon

Spitsuur op het getijdeloze Schelde-Rijnkanaal. Dit kanaal is slechts 35 km lang en is zodoende een snelle verbinding tussen Antwerpen en Rotterdam. Het is dan ook een zeer druk bevaren route voor de binnenvaart.

Het oud klooster

We overnachten in een oud klooster in Nieuw-Vossemeer. Het klooster had vroeger de naam “Nazareth” en de zusters van de orde “Franciscanessen” verbleven er tot de waternoedsramp in 1953. Zij werden toen allemaal ontzet en keerden niet meer terug. Maar het klooster werd toen ingenomen door de zusters van Barmhartigheid die er verbleven tot 1970. Daarna heeft de gemeente het klooster aangekocht en bracht er het gemeentehuis in onder. En een aantal jaren later werd het pand opgekocht door de huidige eigenaars die er wonen en die er drie gastenkamers hebben in ondergebracht. Een deel van het oud klooster wordt ook nog gebruikt als kinderdagverblijf. Wij worden er hartelijk ontvangen door de uitbaters met koffie en gebak. De Fons weet er alles al staan en bedient ons en zichzelf. Hij is er al kind

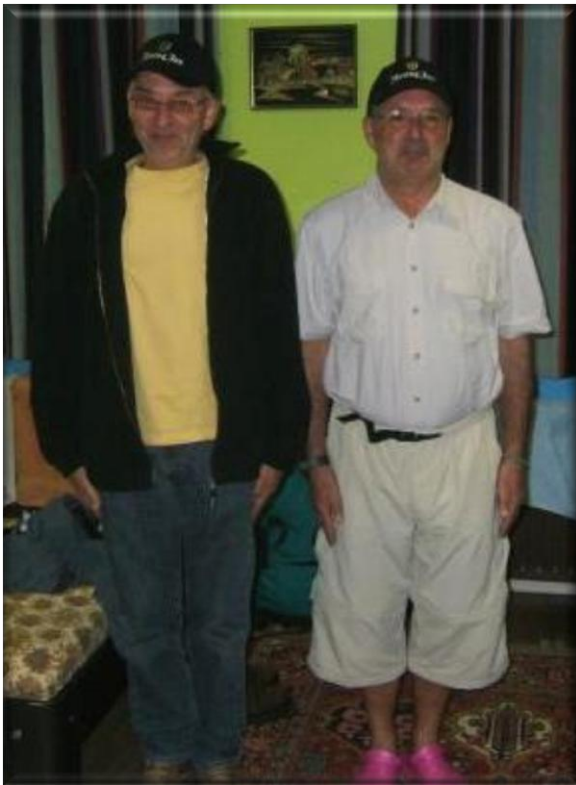
aan huis. Wij mogen er alles gebruiken; de keuken maar ook de badkamer, zelfs het bubbelbad. Dat laat ik mij geen twee keer zeggen. Ik heb samen met Staf wel al eens in een waterbed geslapen maar een bubbelbad dat heb ik nog niet gehad. Op de volgende bladzijde kun je mij bewonderen in het bubbelbad. Maar voor alle duidelijkheid ik ga nooit naakt in bad, ik hou altijd iets aan!

Fons en Swa hebben drie bussen moeten nemen om 20 km te kunnen afleggen. Dan waren ze nog maar halfweg. Gelukkig was er dan nog een bus die hen tot in Nieuw-Vossemeer kon brengen. Deze bus rijdt iedere dag behalve de zondag. En laat het nu vandaag juist zondag zijn. Ze hebben dan maar een taxi genomen voor het laatste stuk. Kort na de middag zijn ze er aan gekomen.

Ludwig, bijna naakt in het warme, schuimende bubbelbad

Fons en Swa zijn goed uitgerust en poseren fier met hun nieuwe klak op. Het is een klak die ze gekregen hebben in een plaatselijke herberg. Zij hebben voor ons dan ook alles verkend zodoende moeten we niet meer zoeken waar we iets kunnen eten. De Swa eet ribbetjes, de Fons en de Staf biefstuk en ikzelf houd het bij een eenvoudig potje mosselen.

Fons en Swa zijn nog wat stijfjes en hebben zowat overal pijn maar toch denken ze voldoende uitgerust te zijn om morgen de laatste etappe mee af te leggen. We hielden het 's avonds dan ook niet te laat en kruipen al vroeg onder de wol. Morgen gaan we ook niet vroeg opstaan. We gaan maar om 08.00 uur ontbijten. Het is morgen ook maar een korte dag, iets meer dan 20 km. Tot hier toe hebben we steeds mooi weer gehad met veel zon en geen regen. Morgen zou het zelfs nog beter worden. Dat belooft.

Maandag 20 oktober 2008

- Van : Nieuw-Vossemeer
- Naar : Bergen op Zoom
- Afstand : 23 km
- Duur : 5 stapuren

Nieuw-Vossemeer heeft van oudsher twee windmolens; de Assumburgmolen (de zwarte) en molen “De Vos” (de witte molen). De roeden van de Assumburgmolen hebben een vlucht van 21,90 meter. Het is een stellingkorenmolen die in 1780 als oliemolen werd gebouwd. Tijdens de watersnoodramp van 1953 kwam het gehele molenaarsgezin om door verdrinking. De molen werd toen zwaar aangetast door het zoute water. Deze is nu een molenmuseum dat, op afspraak, bezocht kan worden.

Molen De Vos is ook een korenmolen van het type “grondzeiler” uit 1714. Maalde meel voor de bakkers en diervoer voor de boeren. Is nog steeds maalvaardig en kan ook bezocht worden op afspraak.

De drie Muskietiers, of waren die met vier?

Komt daar plots een Chinees uit de bossen gekropen. Lijkt wel wat op de Swa!

Swa bekijkt het kunstwerk. Hij ziet er een man en een vrouw in. Maar hij weet niet juist wat ze aan het doen zijn. Hij denkt dat ze op de voorsteven van een schip staan of zoiets. 't Ja mannen van 't stad hé!

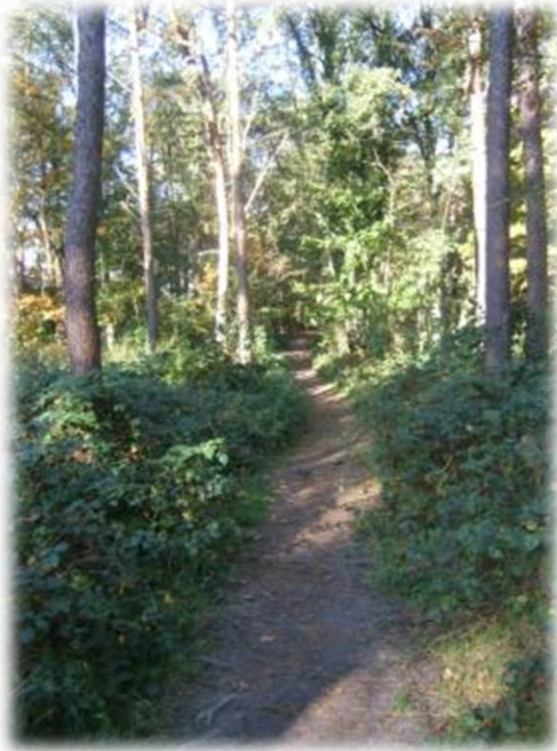

Een boer heeft zijn boot te water gelaten met een installatie op om de bermen te maaien.

Plaatselijk verkeer

Een GR-boom vind je regelmatig terug op een kruising van GR-wegen. De afstanden die er op staan zijn dikwijls wel wat achterhaald. GR-paden worden immers voortdurend aangepast aan de plaatsgesteldheid wat meestal uitmondt in een langere afstand.

We naderen ons eindpunt - Bergen op Zoom. Desondanks dat het maandag is, is er toch een gezellige drukte in het winkelstadje. De kerk, op de markt, wordt in de volksmond “de peperbus” genoemd.

De Fons en de Swa hebben het de laatste dag vol gehouden zonder enig probleem. Het zijn twee toffe mensen waar ik nog vaak zal aan terug denken. Maar of ze ooit nog meegaan is een andere zaak. Van mij mag het maar dan moeten ze zich ietsje meer voorbereiden. Maar ik heb zo het gevoel dat we elkaar nog zullen terug zien. Volgend jaar beginnen Staf en ikzelf aan de GR5A en toevallig komt dit pad in de buurt van Polderstad. En of ge het nu gelooft of niet we zoeken daar nog steeds een slaappleats?

Ho ja, voor ik het vergeet te schrijven; af en toe zit ik wel op de vrienden hun kap en dik ik het verhaal wel wat aan maar anders kan ik niet veel schrijven en heb ik alleen maar foto's. Mijn overbuur, André, die stevast elk verhaal leest zegt steeds dat ik nogal veel de nadruk leg op de anderen om mijn tekortkomingen te verdoezelen. En gelijk heeft hij, het zijn altijd de anderen die er slecht uitkomen. Maar wij noemen dat hier "auteursrechten".

Contact Ludwig : benaltijdweg@gmail.com

Contact Staf : stafkaart@skynet.be

Vorige reisverslagen

Deze zijn allemaal terug te vinden op <http://users.fulladsl.be/spb17806/GR50plus.html>